

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 14 iulie 2014 –
Quenon K. SPRL/Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA**

(Cauza C-338/14)

(2014/C 339/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Quenon K. SPRL

Pârâte: Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 17 din Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că permite legiuitorului național să prevadă că, după încetarea contractului, agentul comercial are dreptul la o indemnizație de clientelă al cărei quantum nu poate depăși valoarea remunerației pentru un an, precum și, în cazul în care quantumul acestei indemnizații nu acoperă în întregime prejudiciul suferit efectiv, la despăgubiri având un quantum egal cu diferența dintre valoarea prejudiciului suferit efectiv și indemnizația respectivă? [OR 25
- 2) Mai exact, articolul 17 [alineatul] (2) [litera] (c) din directivă trebuie interpretat în sensul că condiționează acordarea de despăgubiri suplimentare față de indemnizația de clientelă de existența unei culpe contractuale sau cvasidelictuale din partea comitentului care să aibă legătură de cauzalitate cu despăgubirile solicitate, precum și de existența unui prejudiciu diferit de cel reparat prin indemnizația forfetară de clientelă?
- 3) În cazul unui răspuns pozitiv la această ultimă întrebare, culpa trebuie să fie diferită de denunțarea unilaterală a contractului, ca de exemplu un preaviz insuficient, acordarea unor indemnizații compensatorii de preaviz și de clientelă insuficiente, existența unor motive grave în sarcina comitentului, un abuz de drept cu privire la reziliere sau orice alte încălcări, în special ale practicilor de pe piață?

⁽¹⁾ JO L 382, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 176.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 14 iulie 2014 – R.L.
Trijber, handelend onder de naam Amstelboats/College van Burgemeester en Wethouders van
Amsterdam**

(Cauza C-340/14)

(2014/C 339/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelant: R.L. Trijber, întreprinzător cu denumirea Amstelboats

Intimat: College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere excepția privind serviciile din domeniul transportului prevăzută la articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376 p. 36, Ediție specială 13/vol. 58, p. 50), transportul de călători cu o șalupă deschisă pe căile navigabile interioare din Amsterdam, care are ca obiect principal oferirea de tururi și închirierea pentru organizarea de petreceri, în schimbul unei remunerații precum în situația din procedura principală, este un serviciu cărui i se aplică dispozițiile acestei directive?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Capitolul III din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376 p. 36, Ediție specială 13/vol. 58, p. 50) se aplică situațiilor pur interne sau la aprecierea problemei dacă acest capitol este aplicabil trebuie să se țină seama de jurisprudența Curții referitoare la dispozițiile tratatului privind libertatea de stabilire și libera circulație a serviciilor în situații pur interne?
- 3) Dacă răspunsul la întrebarea a doua întrebare este că jurisprudența Curții referitoare la dispozițiile tratatului privind libertatea de stabilire și libera circulație a serviciilor în situații pur interne trebuie avută în vedere la aprecierea problemei dacă capitolul III din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376 p. 36, Ediție specială 13/vol. 58, p. 50) este aplicabil:
 - a) într-o situație precum cea din speță, în care prestatorul de servicii nu s-a stabilit transfrontalier și nici nu prestează servicii în afara frontierelor, dar invocă respectivele dispoziții, instanțele naționale trebuie să aplice dispozițiile capitolului III din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376 p. 36, Ediție specială 13/vol. 58, p. 50)?
 - b) aspectul că se preconizează că serviciile vor fi oferite în principal cetățenilor olandezi prezintă relevanță pentru răspunsul la această întrebare?
 - c) pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să se determine dacă întreprinderi stabilite în alte state membre și-au manifestat sau își manifestă efectiv interesul de a presta aceleași servicii sau servicii similare?
- 4) Având în vedere obiectivele urmărite de Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376 p. 36, Ediție specială 13/vol. 58, p. 50), rezultă din dispozițiile articolului 11 alineatul (1) litera (b) din directivă că, dacă numărul autorizațiilor este limitat dintr-un motiv imperativ de interes general, trebuie limitată și durata valabilității autorizațiilor sau acest aspect rămâne la aprecierea autorității competente din statul membru vizat?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 14 iulie 2014 – J. Harmsen, cealaltă parte: Burgemeester van Amsterdam

(Cauza C-341/14)

(2014/C 339/10)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelant: J. Harmsen

Intimat: Burgemeester van Amsterdam

Întrebările preliminare

- 1) Capitolul III din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, p. 36, Ediție specială 13/vol. 58, p. 50) se aplică situațiilor pur interne sau la aprecierea problemei dacă acest capitol este aplicabil trebuie să se țină seama de jurisprudența Curții de Justiție referitoare la dispozițiile tratatului privind libertatea de stabilire și libera circulație a serviciilor în situații pur interne?